

φερείας σας Δ. Π. ἀναμιγνύομενος καθ' ἐκάστην καὶ ἐνταῦθα μετ' ἀνθρώπων ποταπῶν τραχυπούκων καὶ σκευωρίας ποιῶν χάριν ἴδιοτροπίας καὶ ἀλαζονίας . . . »

‘Απόστασμα ἀνέκδοτου ἐλεγείου.

«Ω σελήνη τὴν ψυχήν την δὲν κατεῖδες ὑψουμένην
ἐν τῷ μεσουρανῆματι κατωχρὸν σιγηλὴν
ὑπὲρ ἄγγέλων λευχειμόνων καὶ σκιρτωντῶν φρουρουμένην
καὶ ρέπτουσαν τὸ βλέμμα τῆς εἰς γῆν ἀπατηλήν,
“Ω! τότε δὲν ἔθυμασας τ’ ἀκτινοβόλα καλλην;
ἐν αἷς ὑπὸ τοῦ Χρωνὸς σφοδρὰ συνήρθη πάλη;»

‘Ο πολυτιμώτερος μαργαρίτης

«Ο Δήμαρχος Γ. Α. Α. γνωστοποιεῖ δτι οὐ μακρὰν τῆς Κωμοπόλεως ταύτης ἐπὶ γχιολόφου κειμένου ἐν μέσῳ τῶν ἀμπελώνων ὑπάρχει φκοδομημένος κομψότατος καὶ περικαλέστατος ἵερὸς ναὸς, ἐπ’ ὄνοματι τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου τιμιώμενος, ἐνῷ ἐτησίως κατὰ τὴν 15 Αὔγουστου, μνήμην αὐτῆς τελεῖται πανήγυρις, μετὰ πανυχίου ἀκολουθείας καὶ ἱερουργείας ἀξιοπρεπεστάτη τῇ ἐπιμελείᾳ τῶν ἐκκλησιαστικῶν ἐπιτρόπων τοῦ ναοῦ τούτου, καὶ τῇ ἐπιβλέψει τῆς δημοτικῆς ἡμῶν μερίμνης, καὶ ὅπου κατ’ ἔτος πολλοὶ φιλέορτοι πανηγυρεσταὶ ἔκ τε τῶν χωρίων, τοῦ καθ’ ὑμῖς Δήμου, καὶ ἔλλων, συρρέουσιν εὐλαβείας χάριν, καὶ ὅπου παρὰ τῶν ἐπιτρόπων τούτων μετὰ τὴν θελαν λητουργείαν προσφέρεται γενμα, ὑπὸ πολλυειδῶν φαγητῶν τοῖς προσερχομένοις καὶ φητῶν, ὑπὸ τὴν σκιάν τῶν ἑκεὶ δένδρων καὶ τῶν κατάσκευαζομένων ἐπὶ τούτῳ σκιαδῶν, καὶ ὅπου μετὰ τὸ γενμα συγκροτεῖται ἐγχώριος γενικὸς χαρὸς ζωγραφικότατος, ἐν τῷ ἐκτεταμένῳ ἑκείνῳ τοῦ ναοῦ περιβάλῳ, ὑπὸ ἐγχώριων καὶ ἔλλων μουσικῶν ὄργανων σύνοδευόμενος, καὶ ὅπου ἐν τοῖς πέριξ πολλὰ ἀναψικτικὰ ποτὰ καὶ διάφοροι τῆς ἐποχῆς ταύτης ὄπωραι εῦρυνται ἐκτεθειμέναι πρὸς πώλησιν τοῖς Βουλούμενοις. Καὶ τέλος, ἀφ’ ὅπου περὶ τὴν ἐσπέραν ἀπέργονται ἑκεῖθεν εἰς τὴν Ἱδια ἔκαστος, διὰ τοῦ σεδηροδόμου Λαχυρίου—‘Αθηνῶν καὶ δι’ ἐκτάκτου ὄρισμένης ἀμαξοστοιχίας διε τῆς θρέρας ἑκείνης χάριν τῆς πανηγύρεως σταθμευούσης ἐπὶ 5 λεπτὰ ἐν τῷ παρακειμένῳ σιδηροδρομικῷ σταθμῷ, πρὸς εὐκολίαν τῶν προσερχομένων καὶ ἀπερχομένων πανηγυριστῶν. Καὶ δτι ταῦτα περὶ τῆς ἐτησίου ταύτης πανηγύρεως ἀνακοινοῦντες καλοῦμεν ἀπαντας τοὺς φιλέορτας εἰς τὴν πανήγυριν ταύτην προσθέτοντες, δτι ἔφετος θέλει τελεσθῆ αὐτῇ μετὰ περισσοτέρως ἐντελείας καὶ ἀρμοζούσης τῇ ἕορτῇ ταξίως καὶ εὐπρεπείας πρὸς εὐχαρίστητιν τῶν εὐχρεστηθησούμενων ἵνα προσέλθωσιν εἰς αὐτὴν φιλεόρτων».

‘Επιγραφὴ ἀνέκδοτος

Η ΣΠΑΡΤΗ

CAPELIER et LOCANTA

ΓΙΑΝΑΡΙ

25 νοεμβρίου

Ρεμενογένετη

ΠΡΩΤΟΙ ΣΤΙΧΟΙ

‘Γπὸ τὸν τίτλον τοῦτον ἔξεδωκεν δ ἑκτακτος ἡμῶν συνεργάτης κ. Δ. Ταγκόπουλος κομψὸν τομίδιον πλῆρες κομψῶν ποιηματίων. Ἐκ τούτων σύμερον ἀποσπῶμεν ἐν—ἐπίκαιρον μάλιστα—ἐπιφυλασσόμενοι ἐν ἐπομένῳ φύλλῳ νὰ γράψωμεν τὰς ἐπ’ αὐτῶν κοίσεις μας. Μόλον δτι κινδυνεύομεν νὰ χαρακτηρισθῶμεν ως δ σχολαστικός, δστις περιέφερε λίθον πρὸς δεῖγμα τῆς πωλουμένης οἰκίας, ήμεῖς τὸ πράττομεν, διότι δ κάτωθι λίθος εἶνε . . . πολύτιμος.

I

Τοῦ ἔρωτα μὲν μέρε τοῦ ἐμπῆκε

Νὰ γίνῃ μασκαράς...—Αῖ, πῶς; αὐτό

‘Ο νοῦς σας γιὰ παραξένο τὸ βρήκε;

Σκεφθῆτε καὶ θὰ τῶθρετε σωστό!

Τρελλὸς Θεός τὴν τρέλλα προσταχτεύει,

Αὐτὴν γιὰ ἐρωμένη του παθεῖ

Κι’ ἀφοῦ δλον τὸν κόσμο μασκαρέυει

Γιατί κι’ αὐτὸς νὰ μὴ μασκαρευθῇ;

II

Καὶ καθεται καὶ σπάνει τὸ κεφάλι

Στοὺς δρόμους μὲ ποιὸ μάσκα νὰ φανῇ.

Καὶ βρίσκει...!—Καὶ χαρὰ ἔχει μεγάλη!

Καὶ βρίσκει...—Μὰ λιγάκει ὑπομονή!

III

‘Ενα καμπούρη γέρο, πούχε μείνει

‘Ερείπιο στῶν χρόνων τὸ σωρό,

Μὲ μιὰ μικρὴ κοπέλλα νὰ τὰ ψήνη

Καμάρωνα προχθὲς σ’ ἐνω χορό.

Σὲν σθούρα στὸ πλευρό της τριγυρνοῦσσε,

Τὴς ἔλεγε λογότερος τρυφερά,

Αἰσθήματα κι’ ἀγάπαις τῆς πουλοῦσσε

Κ’ ἐχόρευε μαζύ της στὰ γερά.

Καὶ δλοι ποῦ τὸν βλέπων ἐγελοῦσσαν

— ‘Αχ, ἔγεινε ρεζῆλι δ φουκαρᾶς!—

Καὶ δλοι ποῦ τὸ βλέπων ἔσφωνοῦσσαν:

— Κυττάτε! Νά, δ “Ερως μασκαράς.

Αἴ τι θήγανε τεῦχος πρώτου σύγγραμμα πολλῆς ἀξίας μετὰ ξηλευτῶν εἰκόνων καὶ τερψινῆς χωρογραφίας.

‘Έχει τόση καλλονή!!!

Νικολάου Σπανδωνῆ.

ΟΙ ΜΑΣΚΑΡΑΔΕΣ

οἵτινες ἔφερον κομψὰς ἰθνικὰς ἐνδυμασίας πρέπει νὰ φωτογραφηθῶσιν εἰς τὸν μόνον πρὸς τοῦτο κατάλληλον φωτογράφον:

Κον. Α. ΜΑΡΤΙΜΙΑΝΑΚΗ

ν ἐκτελέσουν τὸ καθήκον των τούτο θὰ είνε:

Σωστὸς μασκαράδες.